REDAKČNÍ RADA

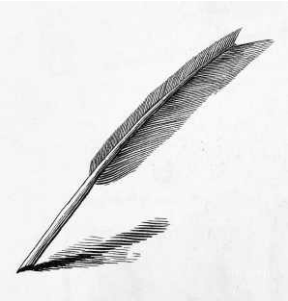

Výkonná redaktorka a jazyková korektorka: Mgr. Tereza Čálková
Grafická úprava a sazba: Mgr. Lada Slabá
Webmaster: Ing. Zdeňka Luxová

Redaktoři Strašidelného vydání:

Bára Culková 9.B
Sabina Dokoupilová 6.B
Simona Dušková 9.A
Jan Fábera 6.B
Jiří Macháček 6.B
Michal, Miler 7.A
Kája Minaříková 6.A
Beata Seifertová 5.A
Adéla Tumajerová 9.B
Elenka Věchtová 6.A
Klára Westfálová 9.B
Káťa Základníková 5.A

KONTAKT

Základní škola, Liberec
Sokolovská 328, p.o.
460 14, Liberec XIII

tel.: +420 481 120 586
email: skola@zssokol.cz

STRAŠIDELNÉ VYDÁNÍ

KDO SE BOJÍ, AŤ RADĚJI NEOTVÍRÁ...

LISTOPAD 2017/ROČNÍK 22

ŠKOLÁSEK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY SOKOLOVSKÁ

Nakreslil Jiří Macháček 6.B

HP

HÁDANKA

Poznáte, kdo to je?

Správná odpověď

z minulého čísla

Klára Wesfálová z 9.B

UAA

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

nový školní rok se již pěkně rozjíždí a spolu s ním se rozjela také naše redakce. Právě proto nyní držíte v rukou úplně nové vydání Školáska.

A o čem toto číslo je? Nebudeme lhát, všude kolem se na nás již více než měsíc šklebí strašidelné dýně, kostlivci, netopýři, a tak i u nás v redakci z toho začalo pěkně "strašit". Nové číslo je plné duchů, strašidel, halloweenských receptů, ale také se budeme věnovat našemu českému Svátku zesnulých. A protože se nám již venku pořádně ochladilo, můžete se alespoň pocitově zahřát při čtení článku o Turecku. Toto vše a ještě mnohem více na dalších stránkách!

Za celou redakci zdraví

Mgr. Tereza Čálková

DUŠIČKY

Bára Culková 9.B

Milý čtenáři,

jistě znáš svátek všech zesnulých, neboli Dušičky. Zajímalo by tě, kdy se tento svátek objevil? Tak čti dál a dozvíš se spoustu zajímavých informací.

Tento svátek se objevil v roce 998, když s ním přišel clunyjský opat Odildo, který se takto snažil předejít pohanským obřadům.

Ovšem jaké byly zvyky mezi obyčejnými lidmi? Lidé tento svátek slaví, aby pomohli zesnulým, kteří dle křesťanské kultury putují k takzvanému ,,Očistci". To je místo, kde se zesnulí očišťují od drobných hříchů, které za celý svůj život spáchali. Rodiny jim proto nosily k hrobům máslo, které vložily do lampy, aby si zesnulí ošetřili popáleniny.

Blízcí se pak doma napili mléka (nebo se jím postříkali), aby zchladili duše. Mrtví, kteří ještě putovali Očistcem, tedy měli alespoň jeden den v roce, kdy si mohli odpočinout.

V dnešní době se už ovšem tyto zvyky moc nedodržují. Dnes lidé chodí 2. listopadu k hrobům zesnulých a pokládají na ně kytice, zapalují svíčky, hroby očišťují a vzpomínají.

Beata Seifertová 5.A

HALLOWEEN

Halloween je anglosaský svátek, který se slaví 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých (Dušičky).

Tradici Halloweenu přinesli do Ameriky Irové. Také tento svátek má podobně jako křesťanská Památka zesnulých dávné kořeny v pohanském nejspíš keltském svátku. Irové vyřezávali do vydlabané řepy nebo brambory strašidelné obličeje a ty pak dávali na římsy. Dělali to proto, aby odehnali od domu umrlce, kteří měli v tuto noc vstávat ze svých hrobů.

V současnosti se vydlabává dýně. V anglicky mluvících zemích se jí říká Jack-o'-latern. Proč se jí tak říká, vysvětluje následující legenda: Jack přiměl ďábla, aby vylezl na strom a rychle vyryl do kmene kříž. Čert díky tomu nemohl slézt a Jack mu řekl, že ho sundá, ale nikdy se Jack nedostane za své hříchy do pekla.

Jack zemřel, ale v nebi ho nechtěli, a tak dodnes bloudí světem s vydlabanou dýní, aby mu svítila na cestu. Proto se jí říká Jack-o'-latern.

Dnes se slaví Helloween tak, že děti ve strašidelných kostýmech obchází domy a říkají:,,Trick or treat!“(koledu, nebo něco provedu). Většinou dostanou sladkosti, ale pokud ne, provedou něco majiteli. Častá je zubní pasta na klice, nebo házení vajíček na dům.

13. PÁTEK

Beata Seifertová 5.A

Pátek 13. je považován za smolný den. Proč?

Nejdříve se podíváme do historie. Templáři byli velmi bohatým rytířským řádem, chránícím poutníky při cestě do svaté země. Víc než ochrana jim vydělávalo bankovnictví. Fungovalo to tak, že jste si třeba ve Francii uložili peníze u jednoho Templáře, ten vám vydal úpis. Tento úpis jste v Jeruzalémě předložili jinému Templáři, který vám peníze vyplatil. Sice to něco stálo, ale lepší, než aby vás po cestě někdo okradl.

Zbohatli tak moc, že jim francouzský král Karel IV. Sličný začal závidět. V pátek 13. října 1307 vyslal vojáky a Templáře nechal zatknout za provozování čarodějnictví. Posledního velmistra řádu, Jakuba z Molay nechal upálit na hranici. Řád po sobě zanechal zatím nenalezené poklady a tajemství.

Další příčinou pověr o pátku 13. je židovská abeceda. 13. je písmeno M. Na M začíná slovo mabeth, což znamená smrt.

Poslední příčinou je ukřižování Ježíše Krista. Byl ukřižován na Velký pátek a při Poslední večeři sedělo u stolu 13 lidí a 13. byl Jidáš, který Ježíše zradil. Strach z pátku 13. se jmenuje paraskavedekatriafobie.

kapitola druhá

Hallowenské stanování

Beata Seifertová 5.A

,,Dnes pojedeme stanovat," řekl Katčin tatínek. ,,Dnes???" zeptala se Kačka. ,,Vždyť je 31. října! Dnes je Halloween!" ,,Já vím. Když mi bylo jako tobě, chodili jsme s kluky na Halloween stanovat na hřbitov. Ale na tebe nebudu tak tvrdý, jsi přece holka. Ty bys to nevydržela. Pojedeme stanovat do lesa." ,,Tsss! Já klidně na hřbitově přespím!" ozvala se Káťa. ,,Vsaď se!" vykřikl otec ,,Klidně!"řekla Kačka. ,,A jestli to dokážu, tak mi koupíš novou sadu na malování!" ,,Platí!" křikl táta.

Večer řekl taťka:,, Nemůžeme tu sázku zrušit?" ,,Ne!" řekla Kačka káravě ,,Cos slíbil, tos slíbil! Mimochodem, kam jsi dal náš stan?" Za chvíli už byla Káťa na hřbitově a pokoušela se postavit stan. Sice jí to moc nešlo, ale nakonec se podařilo sestavit alespoň část, ve které se dalo spát.

Protože nepatřila k nejstatečnějším, nedělala si procházky po hřbitově a snažila se klidně usnout. Najednou se podívala ven a spatřila podivný stín. Vypadalo to jako upír. Katka si nejdříve říkala, jestli to není někdo, kdo jde koledovat k Američance paní Smithové, co bydlela o pár domů dál. Ale co by dělal na hřbitově?

Byla moc unavená, tak se to rozhodla neřešit a usnula. Asi v pět ráno se probudila a tajemný stín tam pořád byl, tak se šla podívat, čí ten prapodivný stín je. Prošla kolem pomníku Ježíše a zakřičela:,,Upír!!!!!" Rychle doběhla ke stanu, vzala jeden kolík a praštila upíra do nohy. ,,Au! Kači, to jsem já, táta!" ,,Co tady děláš? A proč máš na sobě upíří kostým?" vyhrkla Kačka. ,,Chtěl jsem tě vystrašit, abys šla domů." ,,Podváděl jsi!" vykřikla Katka. ,,Odpustíš mi to?" ,,Jo, ale zítra musíme do papírnictví!" ,,Proč?" zeptal se tatínek. ,,Pro tu malovací sadu!"

Knižní okénko

Adéla Tumajerová 9.B

Válka světů

Herbert George Wells

Kniha vypráví o napadení Země Marťany. Marťané přistanou v Anglii, poblíž města Woking. Po příletu začnou zabíjet vše, co jim přijde pod ruku, a pustošit Zemi. Zpráva se rychle rozkřikne a zavládne všeobecná panika. Lidé začnou v rychlosti opouštět své domovy v marné snaze zachránit si alespoň holý život. Marťané navíc používají smrtící paprskomety a černý dým. Živí se krví lidí. Když už lidé přestanou doufat v záchranu, tak Marťané zemřou v důsledku bakterií.

Kniha je velmi napínavá.

Příliš pozdě na slzy

Alex McAulay

Když čtrnáctiletá Anna neplánovaně otěhotní, pošlou ji její rodiče do výchovného zařízení pro dívky z bohatých rodin na ostrově Archstone. Ostrov je jen řídce obydlen. Hned na prvním výletě po ostrově je zastřelen vůdce skupiny neznámým střelcem a Anna s ostatními dívkami se snaží přežít v divoké přírodě a dostat se do civilizace. Musí ovšem čelit také neznámému střelci. Kdo přežije?

Bára Culková 9.B

Filmové okénko

A máme tu pro vás recenzi na nový film IT (To). Jedná se o hororový film s předlohou stejnojmenné knihy od spisovatele Stephena Kinga.

Ve městě Derry ve státě Maine ze záhadných důvodů začnou mizet děti naprosto beze stopy. Zmizel i malý bratr hlavního hrdiny Billa. Rodiče se snaží na tragédii zapomenout, ale Bill tuší, že jeho malý bratr Georgie je stále živý. Podle Billa by měl být Georgie v kanálech. Naposledy svého malého brášku spatřil, když ho za deštivého dne pustil ven, aby si poslal svou papírovou lodičku po malém potůčku vody, který za deště vznikal. A právě po cestě, podle Billovy teorie, měl jeden z kanálů Georgieho stáhnout. Poprosí proto své kamarády, aby mu pomohli při hledání. Neví ovšem, do jak nebezpečné akce se pouští, jelikož za tím vším stojí zlý klaun Pennywise, který se vrací každých 70 let a rozpoutává zlo, které na sebe bere podobu toho, čeho se nejvíc bojíte.

Jelikož klaun se může živit pouze masem naplněným strachem.
Ale pozor! Živí se hlavně dětmi, jelikož u nich je jednoduché vyvolat strach.

Zvládne se naše sedmičlenná parta poprat s tak velkým zlem?
A přežil tedy malý Billův bratr Georgie?
To se dozvíte po zhlédnutí filmu.

Herní rubrika

Michal Miler 7.A

Friday 13th
neboli Pátek 13.

Je multiplayerová hororová hra, kde vás honí Jason a snaží se vás zabít.

Hráči jsou rozděleni do skupin: 1. Skupina je pouze jeden člověk, který hraje za Jasona .
2. Skupina je malá skupinka lidí, která se snaží utéct Jasonovi.
Hra má dva konce. První konec je, že Jason zabije všechny lidi a druhý konec je, že skupinka lidí uteče ven z tábora a zavolá policii.

Teď si řekneme něco o herním principu Jasona.
Za Jasona máte už zbraně a speciální schopnosti, pomocí kterých doslova lovíte lidi.
Teď se podíváme na lidi. Lidi se snaží utéct z tábora a zavolat policii vysílačkou, schovávají se v chatkách a tam se snaží najít co nejvíce potřebných věcí k přežití, např. zbraně, baterku, atd.

Grafika hry je výborná. Ve hře je spousta možností, všechny dveře a okna jdou otevřít a zavřít, pokud najdete klíč, tak je můžete i zamknout.

Hra běží na platformě Steam a stojí přibližně 35€. Pokud se chcete dozvědět více, shlédněte si nějaké video, je toho fakt hodně. Hra je od 16 let. Moje posouzení kvality hry je 7/10, což je velmi dobré.

Země dvou kontinentů

Adéla Tumajerová 9.B

Turecko se rozkládá zejména v Asii, částí však zasahuje i do jihovýchodní Evropy. Turecko obklopuje moře Egejské, Marmarské, Středozemní a Černé. Sousedí s Řeckem, Bulharskem, Irákem, Sýrií, Ázerbájdžánem, Gruzií, Arménií a Iránem.

Hl. městem Turecka je Ankara. Podnebí je v Turecku převážně suché. Některé pobřežní oblasti mají podnebí podobné tomu středozemnímu.
Z Turecka pocházejí tulipány.
Mezi místní jídla patří: kebab, baklava, pilaf a další. Vyhlášená je pravá turecká káva a raki-pálenka z anýzu.

Nachází se zde Pamukkale (česky bavlníkový hrad), což je svah pokrytý sněhově bílým travertinem a skutečně vzhledem připomíná kopec nebo hrad bavlny. Je nedaleko města Denizli v jihozápadní části země.

Efez bylo jedním z velkoměst iónského Řecka v Malé Asii, které se nacházelo v Lýdii na pobřeží Egejského moře (dnes několik km od pobřeží v Izmirské provincii asi 50 km jižně od Izmiru). Založili jej kolonisté především z Athén. Ke zříceninám Efesu se lze dostat dnes z přístavu Kusadasi.

Na východě země se tyčí hora Ararat, která je opředena legendami. Výstup na Ararat není extrémně náročný, problémy může způsobit spíše délka výstupu nebo poměrně značná nadmořská výška. Ideální podmínky jsou v letním období. Turecké úřady vyžadují zakoupení povolení k výstupu a povinné je také využití služeb místního průvodce. Dalšími místy, která určitě stojí za navštívení, jsou např. města Istanbul, Alanya, Adana.

Simona Dušková 9.A

ROZHOVOR

s paní učitelkou Ivou Stejskalovou

R: Líbí se Vám na naší škole a proč jste se rozhodla vybrat zrovna naši školu?
I.S.: Na škole jsem velmi spokojená. Školu jsem si vybrala na doporučení známého.

R.: Byl Váš sen být učitelkou nebo proč jste se rozhodla jí být?
I.S.: Můj sen bylo pracovat s dětmi, takže učitelka byla nejjednodušší volba

R.: Učila jste ještě na nějaké základní skole nebo je tohle první?
I.S.: 6 let jsem učila na sportovní škole v Tanvaldě.

R.: Učíte jenom tělesnou výchovu nebo máte ještě nejaký jiný předmět?
I.S.: Učím pouze tělesnou výchovu, mám ale i aprobaci na etickou výchovu.

R.: Jaké sporty máte ráda, sportujete závodně?
I.S.: Závodně hraju volejbal a beach volejbal, ale ráda mám i mnoho dalších sportů (jumping, lyžování, kolo, plavání, squash, badminton…)

R.: Máte hodné žáky?
I.S.: Všude se najdou hodní i méně hodní žáci ;-)

R.: Blíží se nám Halloween a dušičky, dodržujete tento svátek?

I.S.: Halloween nedržím, na dušičky vzpomenu na babičku a dědy.

R.: Máte radši náš český svátek dušičky, nebo americký svátek halloween?
I.S.: České dušičky.

Ahoj, já jsem Marie

Jiří Macháček, 6.B

Ahoj, já jsem Marie. Jsem druh krátkosrstého psa jménem dobrman. Mám hnědočernou srst. Už jsem dospělá. Narodila jsem se před pěti lety někdy na začátku roku. Myslím, že v březnu, ale nic víc z toho si nepamatuji. Ve svých papírech mám velmi zvláštní jméno Igraine Halit Paša. Moje maminka je princezna, ale ne doopravdy, má to ve jméně. Rodina dobrmanů mého rodu pochází až z Holandska a Itálie. Narodila jsem se v Říčanech u Prahy . Moje rodina si mě přivezla do Liberce. Moc se mi tady líbí. Často chodíme na procházky a občas proženu nějakou kočku.

Těžké to už není. V poslední době se do blízkého okolí nastěhovalo těch mrch opravdu hodně, ale to jsem trochu odběhla od tématu. Takže moje rodina. Není tak velká, ale zato mě mají strašně moc a moc rádi. Je nás celkem pět. Já, moje panička, můj páníček, moje hodná lidská babička, co se o mě stará a rozmazluje mě a tak vůbec. Občas ji nechápu. Nádává mi, když jí kradu rohlíky a pak mě krmí a mazlí se se mnou. Jako poslední je můj kamarád Jirka. Dal mi krásnou hračku. Takový modrý kroužek a mám ho už strašně dlouho. Když jsme venku, tak mi ho Jirka hází. Vevnitř našeho baráčku mám dva pelíšky. Jeden je hned dole u vchodu, abych mohla hlídat, a druhý nahoře, kde jsme všichni spolu.

K snídani dostávám piškoty a mléko a k večeři dostávám své milované granule. Má rodina na mě občas hubuje, ale přesto mě mají moc rádi. A to vím na sto procent.

foto archiv autora

Ahoj, jsem Mourek

Jan Fábera, 6.B

Když jsem se narodil, byl jsem u maminky se dvěma bratry a sestrou. Bylo to super, mohl jsem si hrát celý den i noc. Byl jsem tam šest týdnů a potom přišli noví páníčci. Ti mi dali jméno, hádejte, jakou mám barvu, a nový domov.

Když jsem byl malý, vešel jsem se do dlaně. Se vším jsem si hrál, kamkoli jsem se vešel, všude jsem vlezl, byl jsem pěkný neposeda. Pár věcí jsem i rozbil. Páníčci mi hubovali, ale doopravdy se na mě nezlobili. Tehdy jsem měl i psího kamaráda, Hanynu. Ta už byla stará, moc si se mnou hrát nechtěla, ale i tak jsem jí nedal pokoj. Když s ní páníčci chodili ven, chodil jsem s nimi. Spal jsem s ní v pelechu, jedl z její misky, byla to moje druhá máma. Když mi byli tři roky, moje psí máma zemřela. Dlouho jsem ji hledal, ale nenašel, stýská se mi po ní ještě teď. A to už jsem sedmiletý kocour. Jsem velký, silný, mrštný a mlsný.

Chodím ven, ale kamarádů moc nemám, my kocouři se nekamarádíme. Skáču z parapetu. Možná si říkáte, že je to nebezpečné, ale bydlíme nízko a já jsem přece kocour s devíti životy. Když chci domů, mňoukám tak dlouho, dokud si pro mě nepřijdou.

Páníčci jednou domů přinesli kotě, ale rád jsem nebyl. Naštěstí u nás bylo jen na chvíli, nechtěl bych se s někým dělit o pelech, žrádlo ani hlazení!

Když páníčci odjedou pryč, jsem pěkně naštvaný. Když se vrátí, pořádně jim mňoukáním vynadám. Jim je líto, že jsem tu byl sám a donesou mi největší dobroty. No úplně sám nebývám, chodí sem sousedka Bláža. Ale to není stejné, jako když jsme všichni doma.

Nejlepší to je v den, kdy se v pokoji objeví strom, na něj se navěsí věci, které můžu shazovat, a pod něj se dají věci v šustivém obalu, vždy se tam pro mě najde něco zajímavého. A největší legrace je, když se za tu hromadu schovám a na někoho, kdo jde kolem a nevidí mě, tak vyskočím. Když totiž doma nemáme myši, musím přece lovit páníčky.

Já si totiž myslím, že všichni na světě jsou tady kvůli mně.

Sabina Dokoupilová, 6.B

Jmenuji se Art...

foto archiv autorky

Jmenuji se Art. Jsem velmi aktivní plemeno maďarského ohaře. Narodil jsem se 13.11.2016 ve městě Choceň. Dnes je mi už 10 měsíců. Byl jsem největší pejsek z celého vrhu, proto jsem se bál, že si mě nikdo nevezme. Ale přece jen se mi to povedlo. Okouzlil jsem jednu tříčlennou rodinu dvounožců.

Když jsem jim prozkoumal byt, trochu jsem si ho označkoval, ale hned jsem věděl, že to dělat nesmím. Něco mi tam trochu vyčnívalo. Došlo mi, že nejsem jediný čtyřnohý mazlíček v tomto bytě, ale že tu je ještě jeden a to králík. Časem jsem se s tím smířil. A jelikož jsem lovec, musel jsem vždy poslechnout pána. Nosil jsem různé aporty. Chodil jsem u nohy. No, co vám povím, je to dřina. Dokonce jsem se dostal i na psí tábor, kde jsem vyhrál cenu za druhého nejhezčího psa. A teď „potlesk prosím“. Naučil jsem se tam i povel „mrtvolka“.

Od malička chodím s rodinou na výlety, kde si občas zatrénujeme, někdy také chodím na výcviky.

Nesnáším samotu, a proto, když jsem doma sám, občas uhryznu kousek nábytku. Ale když se páníček vrátí z práce ihned ho přivítám a dělám jako nic.

Bohužel mám alergii na spousty potravin. Někdy jsem i otekl a musel jsem dlouho přečkat na kapačkách v takové psí nemocnici. Proto také musím jíst jen určité granule. Ale mě to nevadí, protože mám na granule namlsáno.

Ještě chci říct, že nás brzy čeká výstava v Praze, tak nám držte packy.

Zapomněl jsem dodat, že mám moc rád sníh, a to i když mám krátkou srst. Tak se moc těším, až se zase v tom bílém prášku budu moci vyválet a znovu zavzpomínat na to, když jsem byl malé štěně a válel jsem se v tom poprvé.

Nevím, jak se loučíte vy lidé, ale já podávám packu a zdravím „HAF“ příště! A teď už mě vážně nezdržujte, protože já běžím aportovat na pole.

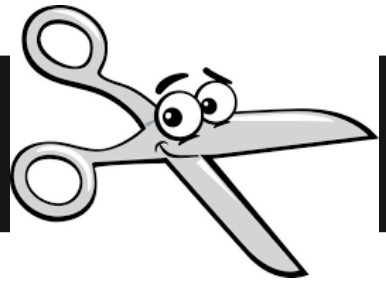

Elena Věchtová a Kája Minaříková, 6.A

TVOŘENÍ

Halloweenská dýně--jak na to?

foto archiv autorek

1. Nejdříve si seženeme dýni.
2. Následně odřízneme vršek okolo stopky a tím vytvoříme odklápějící se víko.
3. Víko sundáme z dýně.
4. Dýni lžící vydlabeme.
5. Dáme dovnitř svíčku a zapálíme.
6. Přiklopíme víko a naše dýně je hotová!

Káťa Základníková, 5.A

STRAŠIDELNÉ PEČENÍ

Ahoj všichni, dnes jsem si pro vás připravila trochu strašidelného pečení a doufám, že hotové dobroty nikoho z vašich blízkých nevyděsí. Přeju hodně zábavy a málo děsů u kuchtění.

Tousty jako mumie

Suroviny:

- 4 plátky toustového chleba
- kečup na potření
- sýr
- olivy

Postup:

1. Plátky chleba opečte nejdříve v toustovači dozlatova. Chleby pomažte rajčatovým kečupem, můžete použít klidně ostřejší variantu.

2. Plátky sýra nařežte nožem na proužky. Vyskládejte na chleby jako na obrázku. Olivy pokrájejte na kolečka a použijte je na zdobení jako oči mumie.

3. Tip: Chleby můžete navíc pomazat máslem, přidat plátky šunky a navrch pomazat kečupem. Olivy můžete použít klidně i zelené.

Zdroj: https//recepty.rohlik.cz/

Káťa Základníková, 5.A

STRAŠIDELNÉ PEČENÍ

Sněhová strašidla

Suroviny:

- bílky
- cukr
- čokoládová poleva

Postup:

1. Všechny bílky ušlehejte do tuhého sněhu. Během šlehání postupně přisypávejte cukr. Ušlehaný sníh plňte do cukrářského zdobícího sáčku.

2. Bílky tvarujeme pomocí sáčku na plech vyložený pečícím papírem do tvaru strašidel jako je na obrázku.

3. Pusinky pečte pozvolna na nízkou teplotu cca 15 minut při teplotě 100 °C, potom teplotu snižte na 50 °C ještě 10 minut.

4. Hotové pusinky nechejte zcela vychladnout. Čokoládovou polevou nakreslete strašidlům oči, ústa a nechejte zatuhnout.

Zdroj: https//recepty.rohlik.cz/

Beata Seifertová, Káťa Záklasníková 5.A

ZÁBAVA

Stará, ošklivá čarodějnice, na rameni havrana, se zeptá mladíka:,,Když uhádneš, co za zvíře mám na rameni, vezmu si tě za muže!“ Mladík vyhrkne:,, Chobotnici!“ ,,No, není to přesně ono, ale já ti to uznám.“

Paní k lordovi:,,Sire, slyšela jsem, že na vašem sídle straší“ ,,Nesmysl, já tu bydlím už 300 let, a žádné strašidlo jsem tu neviděl.“

Baví se dva policisté a jeden říká:,, Víš, že Nový rok je za 14. dní v pátek?“ ,,No ještě aby třináctýho!“

Když jde strašidlo spát, tak se nejdřív podívá pod postel, jestli tam není Chuck Norris.“

tajenka

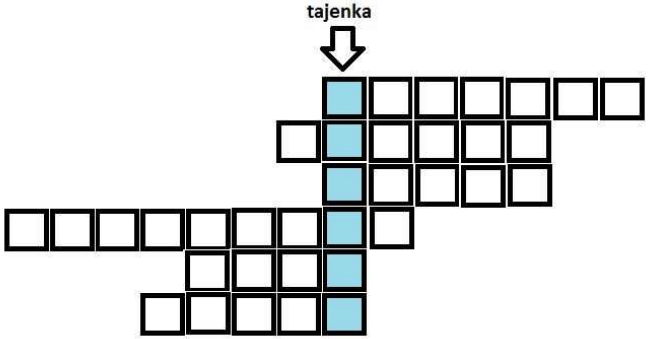

1. Děti si na Halloween oblékají strašidelné...
2. Strašidelná postava, která požírá mozky je...
3. Většinou jde z příšer na Halloween...
4. V Americe na Halloween děti koledují. Za to dostávají...
5. Strašidlo, které pije krev se nazývá...
6. Na vlajkách pirátů jsou zkřížené kosti a ...

Tajenka z minulého čísla zní: Animals :o)

Klára Westfálová, 9.B
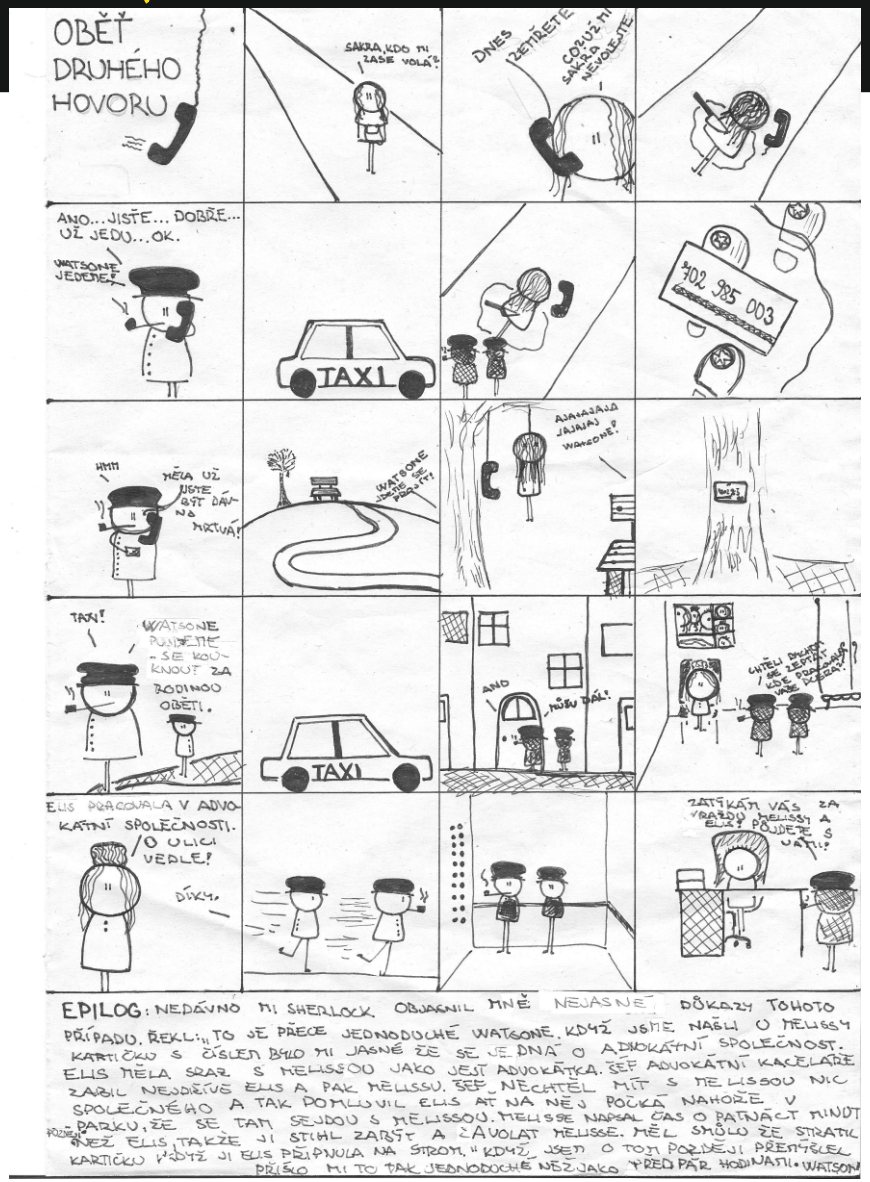
KOMIKS